



ת"פ 50347/04/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד שאפי חאבס אשויכיה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ג טבת תשפ"ג
16 ינואר 2023

ת"פ 50347-04-22 מדינת ישראל נ' אשויכיה(עציר)
תיק חיצוני: 160881/2022

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל אסתר פרץ ועו"ד אבי מהרי
נגד	שאפי חאבס אשויכיה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד תאמר אסאדי
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- גניבה, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ארבע עבירות);
- התפרצות לבית מגורים לבצע עבירה, בניגוד לסעיף 406(ב) לאותו חוק (ארבע עבירות);
- הסגת גבול, בניגוד לסעיף 447 לאותו חוק (עבירה אחת);
- החזקת מכשירי פריצה, בניגוד לסעיף 409 לאותו חוק (עבירה אחת);
- שהיה שלא כדין, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (שש עבירות).

אישום ראשון

בתאריך 09.02.22, בין השעות 00:00 - 06:00, התפרץ הנאשם לביתו של יוכבד אוחיון (להלן: "המתלונן 1"), בכתובת

עמוד 1



התיבונים 17, באר שבע (להלן: "הבית") בכך שפתח את חלון הסלון, אשר היה סגור, ונכנס מבעד לפתח לתוך הבית, במטרה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, גנב הנאשם מתוך הבית קופסת תכשיטים אשר היתה מונחת על שידת הצד בחדר השינה של המתלונן 1 והכילה תכשיטי זהב, בהם, שרשראות, עגילים וטבעות, בשווי שאינו ידוע במדויק למאשימה, וכן טלפון נייד בשווי 4,500 ₪ (להלן: "הרכוש").

הנאשם עשה את המעשים המתוארים, כשאינו בידו אישור כניסה או שהיה כדין.

אישום שני

בתאריך 11.04.22, בשעה 04:27 או בסמוך לכך, נתפס הנאשם ברחוב משה עדני בבאר שבע, כשאינו בידו אישור שהיה כדין.

אישום שלישי

בתאריך 19.02.22, בשעה 04:20 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לביתה של זהבה אשכנזי (להלן: "המתלוננת 1"), בכתובת ארדון 7, באר שבע (להלן: "הבית") בכך שטיפס לקומה השניה של הבית ונכנס דרך החלון, אשר היה סגור אך לא נעול, זאת במטרה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, חיטט הנאשם במגירות הבית וגנב קופסת תכשיטים אשר הכילה צמידים, שרשראות, שלושה שעונים, עגילים, וטבעת יהלום.

כאשר החלה לפעול האזעקה, נמלט הנאשם מהבית דרך דלת צדדית בבית.

הנאשם עשה את המעשים המתוארים, כשאינו בידו אישור שהיה כדין.

אישום רביעי



בתאריך 08.03.22, בין השעות 02:00 - 06:30, התפרץ הנאשם לביתו של רמי שימשילשווילי (להלן: "המתלונן 2") בכתובת בנימין מזר 4, באר שבע (להלן: "הבית") בכך שפתח את חלון הסלון, אשר היה סגור אך לא נעול, זאת במטרה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, חיטט הנאשם במגירות הבית וגנב מתוך הבית 300 ₪, טלפון נייד (להלן: "הטלפון") ואופניים חשמליים.

הנאשם עשה את המעשים המתוארים, כשאין בידו אישור שהיה כדין.

מספר ימים לאחר המתואר, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בשעות אחר הצהריים, פגש הנאשם את יחיא אלעסם בסמוך לפזורת תל שבע, אז מכר לו הנאשם את הטלפון בתמורה ל-100 ₪.

אישום חמישי

בתאריך 25.03.22, בין השעות 00:00 - 01:00, בכתובת מרק הסמן 23 בעיר באר שבע (להלן: "הבית"), החזיק הנאשם ברכוש שיש חשד לגביו כי הוא גנוב, הכולל שלושה שעוני יד, שעון יד נוסף שהיה מונח במטבח, שלושה מטענים, בושם וטלפון נייד (להלן: "הטלפון").

הנאשם עשה את המעשים המתוארים, כשאין בידו אישור שהיה בישראל כדין.

בהמשך למתואר לעיל, ביום 03.04.22, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בדהריה, מכר הנאשם את הטלפון הנייד למר מחמד זיאדנה תמורת 300 ₪.

אישום שישי

בתאריך 26.03.22, בין השעות 04:02 - 04:28, התפרץ הנאשם לביתה של שאיה לנדא (להלן: "המתלוננת 2") בכתובת זלמן ארן 35 בבאר שבע (להלן: "הבית") בכך שפתח את תריס חלון הבית, אשר היה סגור, ונכנס לבית בכוונה לגנוב.

במעמד המתואר לעיל, גנב הנאשם מתוך הבית, ארנק אשר הכיל 4,000 ₪, כרטיס אשראי ומסמכים שונים. כמו כן,



גנב הנאשם גיטרה ומחשב נייד בשווי שאינו ידוע למאשימה.

הנאשם עשה את המעשים המתוארים, כשאינו בידו אישור שהיה כדין.

אישום שביעי

בתאריך 11.04.22, בשעה 04:27, הסיג הנאשם גבול לביתו של קונסטנטין גולדין (להלן: "המתלונן 3") בכתובת אלחריזי 23 בבאר שבע (להלן: "הבית"), בכך שנכנס לדירת הגינה, טיפס על אדן החלון והציץ אל תוך הדירה כשהוא אוחז במברג.

מיד ובהמשך, החלה האזעקה בבית לפעול, אז נמלט הנאשם מהמקום ונתפס על ידי כוחות המשטרה ברחוב שלמה עדני הסמוך לבית.

במעמד המתואר לעיל, החזיק הנאשם בכפפות, פנס, ומברג, בהיותו מכשיר המשמש לפריצה לבנין.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן (ת/1). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן.

ההסדר לא כלל הסכמות לענין העונש.

לבקשת באי כוח הצדדים, נדחה מועד שימוע פרשת העונש על מנת לאפשר להם להיערך לטיעונים.

ביום 23.10.22, במועד שמיעת פרשת העונש, ביקשו באי כוח הצדדים לתקן את הכרעת הדין, כך שחלף הרשעה ב-7 עבירות שענינן כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין, יורשע הנאשם ב-6 עבירות. לא היה שינוי ביתר הוראות החיקוק בהן הורשע הנאשם.

הצדדים טענו לענין העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש



התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- א. גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעות, אשר חלקן חוזרות ונשנות, בעבירות של גידול/יצור/הכנת סמים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף, התחזות כאדם אחר במטרה להונות, ידיעה כוזבת על עבירה;
- ב. גזר דין ת"פ 28049-06-21 מיום 07.07.21 (ת/3) - הנאשם הורשע בעבירות של גידול סמים, כניסה לישראל שלא כדין ונהיגה ללא רישיון. בגין אלו, הוטל על הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה בן חודשיים, אשר הינו בר הפעלה בגין עבירת כניסה או ישיבה בישראל שלא כדין וכן פסילת רישיון נהיגה מותנת למשך חצי שנה;
- ג. הצהרת המתלוננת 2 - נפגעת העבירה באישום השישי (ע.ת.10 בכתב האישום) (ת/4) - לדברי המתלוננת 2, כשהתפרץ הנאשם לביתה, שהו בני הבית בבית והיו ישנים. הנאשם גנב אלפי שקלים לצד מסמכים אישיים. בנוסף, גנב מחשב נייד, אשר שימש את המתלוננת לצרכי מחקר ועבודה, וגניבתו הביאה לאבדן של כ-300 שעות עבודה. בנוסף, גנב גיטרה חדשה אשר נקנתה עבור בנה. עוד נאמר בהצהרה, כי המתלוננת 2 נאלצה להתקין מערכת אבטחה חדשה בביתה. לדבריה, סך הנזקים הכלכליים עומדים על סך של כ-45,000 - 50,000 ש"ח. עוד מסרה המתלוננת 2, כי מאז הפריצה לביתם, הם חווים תחושת פחד וחוסר ביטחון, הילדים מפחדים לישון בחדרם, ישנים במיטת ההורים. הילדים חוששים לעלות לבדם לקומה השניה בבית. הילדים חווים קושי נפשי, אחד מהם כבר שולב בטיפול רגשי והשני אמור להתחיל טיפול כזה בקרוב;
- ד. הצהרת המתלונן נפגע העבירה באישום השביעי (ע.ת.11 בכתב האישום) (ת/5) - המתלונן מסר, כי תחושת הביטחון של בני המשפחה נפגעה. מאז המקרה, מפחדים הילדים להישאר בבית לבדם. אחת הבנות אף סובלת מחרדה מאז האירוע ומטופלת אצל פסיכותרפיסטית עד היום, כאשר עלות טיפול שבועי הינה ₪ 350 ובסך הכל - כ- 1,500 ₪ לחודש;
- ה. הצהרת המתלוננת - נפגעת העבירה באישום השלישי (ע.ת.8 בכתב האישום) (ת/6) - המתלוננת סיפרה, כי שהתה בחופשה עם בעלה לרגל יום הולדתה, כאשר לפנות בוקר קיבלה התראה, כי האזעקה בביתה פועלת. חרף היות בני הזוג שומרים שבת, נאלצו להזעיק טלפונית את בנם, אשר מתגורר בשכונה אחרת, וכאשר הוא הגיע לבית, ראה שדלת הכניסה לבית פתוחה, האזעקה פועלת, והבית מבולגן. בנה הזעיק את המשטרה, אשר גבתה ממנו עדות ראשונית. העדה שיתפה, כי חופשת יום הולדתה נהרסה לחלוטין, ונגרמו להם תחושות של מתח, פחד וחרדה. לדבריה: "ההרגשה היתה איומה ומפחידה לדעת שאנשים זרים נכנסו לבית שלך, הפרטי, והסתובבו חופשי". בחודש הראשון שלאחר הפריצה, התקשו בני המשפחה לישון, והם חשים טראומה ופחד עד היום. עוד ציינה, כי עלות הרכוש שגנב הינו בסך כ-12,000 ₪ כשחלק מהרכוש הינו בעל ערך סנטימנטלי (תכשיטים שהועברו אליה בירושה כמזכרת מסבתה). בנוסף, נאלצו בני המשפחה להתקין מיגון נוסף בבית, בעלות של כ- 5,000 ₪;
- ו. הצהרת המתלונן - נפגעת העבירה באישום הרביעי (ע.ת.1 בכתב האישום) (ת/7) - המתלונן



מסר, כי ההתפרצות אירעה כשבני המשפחה היו בבית. בהתפרצות נגנבו טלפון נייד, כמה מאות שקלים ואופניים חשמליים כולל המטען. הטלפון הוחזר לאחר תקופה, יתר הפריטים לא הוחזרו והיות שלא היה ביטוח לתכולה, לא היה זכאי להחזרים כלשהם. עוד שיתף המתלונן, כי מאז אירוע הפריצה, בתו מפחדת מאוד, ישנה רק עם אור דולק ומבקשת שמישהו יהיה לצדה כל הזמן. המתלונן הוסיף: "אם מישהו מהמשפחה היה מתעורר ורואה את הפורץ זה יכול להסתיים אולי אחרת".

ייתכן כנראה: בכל הנוגע לעובדות המפורטות בהצהרות נפגעי העבירה ת/4 - ת/7, לא יינתן כל משקל לכל עובדה החוגרת מהמסכת העובדתית המוסכמת, כפי שבאה ידי ביטוייה בכתב האישום המתוקן ת/1, שהוגש במסגרת ההסדר. עם זאת, אין מניעה להסתמך על הצהרות אלה, בכל הנוגע לתחושותיהם של נפגעי העבירה ולנזקים הישירים והעקיפים שנגרמו להם.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/8) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי בעבירות שעבר הנאשם, פגע הנאשם בערכים המוגנים של הזכות לקניין, ביטחון הציבור ורכושו וכן הזכות לפרטיות.

מלבד הנזק הממוני שנגרם בעבירות הרכוש, קיים סיכון של ממש, מהיתקלות של אדם מול פורץ בביתו, סיטואציה אשר עלולה להסלים לכדי עימות פיזי ולהגיע לפגיעה בגוף ובנפש.

התביעה עתרה להטיל ענישה מרתיעה אשר תהפוך עבירות מסוג זה ללא כדאיות לעובריהן.

בנוגע לעבירות של שהיה בלתי חוקית, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן בתכלית שהיא מניעת כניסתם של זרים מטעמים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

התביעה טענה, כי הנאשם שהה שש פעמים ללא היתר בתחומי העיר באר שבע, על מנת לעבור עבירות רכוש, ופגע בששה קורבנות שונים.

התביעה הדגישה אף את נסיבות העבירה, כאשר הנאשם נכנס לתוך ביתם של אחרים, באישון לילה, פגע בתחושת הביטחון שלהם. במעשים אלו גלום פוטנציאל לנזקים נפשיים עתידיים.



זאת, בצד נהזקים הממוניים הרבים שגרם למתלוננים.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון אף את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר עבר את העבירות שעה שלחובתו מאסר מותנה בן חודשיים, בר הפעלה, אשר לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם מלעבור שוב עבירות רכוש.

התביעה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה שונים בגין כל אישום, לאור כך שמדובר במתלוננים שונים, תאריכים שונים ועבירות שונות בכל אירוע, כדלקמן:

- אישום 1 - מתחם הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 2 - מתחם הנע בין 3 ועד 9 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 3 - מתחם הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 4 - מתחם הנע בין 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 5 - מתחם הנע בין 7 ועד 14 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 6 - מתחם הנע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל;
- אישום 7 - מתחם הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד ממתחמי הענישה ובמצטבר זה לזה.

התביעה עתרה להפעיל את המאסר המותנה מגזר הדין ת/3, במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם.

התביעה עתרה להפעיל את הפסילה המותנית מגזר הדין ת/3.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע; קנס; פיצוי למתלוננים בתיק.

ההגנה עתרה לתת משקל נמוך להצהרות נפגעי העבירה, כיוון שלא היתה לה הזדמנות לחקור אותם בגין הנזקים הנטענים, למעט הנזקים הממוניים, עליהם אין מחלוקת.

ההגנה טענה, כי הנאשם תושב האוטונומיה, אב לפעוט, אשר עבר את העבירות על רקע מצוקה כלכלית.



ההגנה טענה, כי הנאשם פעל לבדו ולא נלוו לעבירות אלו גם עבירות אלימות.

ההגנה טענה, כי יש לקחת לזכות הנאשם את שיתוף הפעולה שלו עוד בשלב חקירתו במשטרה, נטילת האחריות מצדו והודאתו באשמה.

ההגנה טענה, כי בין אירועי כתב האישום מתקיים "מבחן הקשר ההדוק", הגם שמדובר במתלוננים שונים, ישנה סמיכות בין האירועים וכולם באותה השכונה בבאר שבע, על כן, יש לקבוע מתחם ענישה אחד בגין כלל אירועי כתב האישום.

ההגנה טענה, כי השתת עונש מאסר בפועל תביא לפגיעה במשפחתו של הנאשם.

ההגנה עתרה להקל בעונשו של הנאשם.

בדברו האחרון של הנאשם טען, כי הוא מצטער על מעשיו. עוד סיפר, כי הוא נשוי, אב לילד בן שנתיים ואשתו אינה עובדת.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם הן בעלות מספר פנים של חומרה.

בשישה מועדים שונים, יצא הנאשם מאזור יהודה ושומרון, ונכנס לעיר באר שבע, מבלי שהדבר הותר לו בדין וללא כל פיקוח, ובכך פגע בריבונותה של המדינה להחליט מי יבוא בשעריה; לפקח ולהסדיר את כוח שוק העבודה; ואף פוטנציאל פגיעה בביטחון המדינה ובציבור.

על כן, ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין.

.

.

.



אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

אם לא היה די באמור, הגדיל הנאשם לעשות והתפרץ לבתים של אנשים, לחדור לפרטיותם, לגנוב את רכושם ולנטוע בהם תחושת אימה ופחד, בביתם - מבצרים, שהוא ה-מקום, בהא הידיעה, בו אמורים להרגיש בטוחים.

בחלק לא מבוטל מהמקרים, עבר הנאשם את העבירות, כאשר נפגעי העבירה נמצאים בביתם, ישנים, כלומר במצב של חוסר מודעות למתרחש ואף חוסר אונים.

עבירות שעניינן שליחת יד ברכוש הזולת הפכו מכת מדינה של ממש ומחיר הנזקים, מתגלגל לפתחו של הציבור, הן בפגיעה כלכלית ישירה והן בפגיעה בתחושת הביטחון והמוגנות של האזרח.

עבירות אלה יוצרות גם עלויות עקיפות של מיגון וביטוח, שמכבידות עוד יותר על האזרח, בימים אלה בהם יוקר המחיה מאמיר גם כך.

לרוב, בעבירות של התפרצות, לא ניתן כלל לאתר את העבריין. גם כשהעבריין מאותר, נותר הקרבן ללא מזור לנזק שנגרם לרכושו.

גם ברוב האירועים נושא כתב האישום דנן, לא הוחזר הרכוש לנפגעים.

בחלק מהמקרים הביאו העבירות גם לנזק נפשי אשר, כפי שעניינו רואות מקריאת הצהרות הנפגעים, חייב טיפול בתחום הרגשי והפסיכותרפסטי.

לא אחת נקבע, כי על בית המשפט להרתיע היחיד והרבים, כך שעבירות אלו יהפכו לבלתי כדאיות, ובכך למגר התופעה.

ראו רע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם. [ההדגשה אינה במקור].



כן ראו, רע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל, (16/03/14), שם נאמר:

מיותר לציין את חומרתם היתרה של העבירות, את הפסול הרב הטמון בהם. עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

(ההדגשה אינה במקור).

אך למרות קביעות אלה, נשמעות, לא פעם מפי חלק מהעוסקים בתחום אכיפת החוק, אמירות שגויות, לפיהן עבירות נגד הרכוש הן קלות ערך, לא תשמנה כעילה למעצר, ואף הענישה בגין - למרבה הצער, אינה די מרתיעה.

שהרי, מעבר לנזק הממוני ואף לנזקים העקיפים שפורטו לעיל, לרבות הפגיעה בתחושת הביטחון של האזרחים, מקימות עבירות מסוג זה גם פוטנציאל של ממש לפגיעה בגוף ובנפש.

בפרשת משפטים קובעת התורה את דינו של הגנב (שמות כ"ב א' - ב'):

אם בַּמִּחְתָּר יִמָּצָא הַגָּנֵב וְהָכָה וָמָת - אֵין לוֹ דָּמִים: אִם זָרְחָה הַשֹּׁמֵשׁ עָלָיו, דָּמִים לוֹ, שְׁלֵם וְשֵׁלֵם; אִם-אֵין לוֹ, וְנִמְכָּר בְּגִבְתּוֹ:

פרשן התורה רבי שלמה יצחקי - רש"י (1040 - 1135) מבאר:

אם בַּמִּחְתָּר - כְּשֶׁהָיָה חוֹתֵר אֶת הַבַּיִת. אֵין לוֹ דָּמִים - אֵין זוֹ רְצִיחָה; הָרִי הוּא כִּמְת מַעֲקָרוֹ. כָּאֵן לְמִדְתָּךְ תוֹכָה: אִם בָּא לְהִרְגֶּךָ - הַשֹּׁמֵשׁ לְהִרְגּוֹ. וְזֶה לְהִרְגֶּךָ בָּא, שֶׁהָרִי יוֹדֵעַ הוּא אֲשֶׁר אֵין אָדָם מַעֲמִיד עֲצָמוֹ וְרוֹאֶה שְׁנוּטְלִין מִמוֹנוֹ בְּפָנָיו וְשׁוֹתֵק; לְפִיכָךְ עַל מְנַת כֵּן בָּא, שְׁאֵם יַעֲמִד בְּעַל הַמָּמוֹן כְּנִגְדּוֹ - יִהְיֶהנּוּ (סנהדרין ע"ב ע"א).

אם זָרְחָה הַשֹּׁמֵשׁ עָלָיו - אֵין זֶה אֶלָּא כְּמִין מָשֵׁל: אִם בָּרוּר לָךְ הַדָּבָר שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁלוֹם עִמָּךְ, כְּשֶׁמֶשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּךְ פְּשׁוּט לָךְ שְׁאִינוֹ בָּא לְהִרְגֶּךָ אֶפְלוּ יַעֲמִד בְּעַל הַמָּמוֹן כְּנִגְדּוֹ; כֵּן אֵב הַחוֹתֵר לְגַב מָמוֹן הַבֵּן, בְּיָדוֹעַ שֶׁכְּחֵמִי הָאֵב עַל הַבֵּן וְאִינוֹ בָּא עַל עֶסְקִי נְפֻשׁוֹת (סנהדרין ע"ב ע"א).

דָּמִים לוֹ - כְּחִי הוּא חָשׁוּב, וְרְצִיחָה הִיא אִם יִהְיֶהנּוּ בְּעַל הַבַּיִת.

שְׁלֵם וְשֵׁלֵם - הַגָּנֵב, מָמוֹן שֶׁגָּנַב, וְאִינוֹ חֵיב מִיתָה.



[ההדגשה אינה במקור]

ואילו נכדו ותלמידו, רבי שמואל בן מאיר - רשב"ם (1080 - 1160) מוסיף:

"אם במחתרת" - ובלילה, או להרוג או ליהרג בא...

"אם זרחה השמש" - שהיה גונב ביום.

[ההדגשה אינה במקור]

כלומר, התורה מבחינה בין גנב הבא "במחתרת", כשהא "חותר את הבית", כלומר מתפרץ באין רואים - שאז דינו מוות, ואף בעל הבית רשאי להרגו נפש, כשלא יהיה חשוף לנזקמה, לבין גנב שעליו "זרחת השמש", כלומר - הוא אינו מסכן את חייהם של בני הבית, ואז מסתפקת התורה בחיובו בפיצוי הכפול מערך הרכוש בו שלח את ידו (ובמקרים מסוימים, פי ארבעה או פי חמישה).

מעל שלושת אלפים שנה חלפו מאז מתן תורה; קרוב לאלף שנה חלפו מאז כתבו רש"י ורשב"ם את פירושיהם לתורה; ברם, טבע האדם לא השתנה. גם היום, על פי הרוב, יעמוד אדם מול הפורץ במטרה להגן על רכושו, ובמקרה כזה - קיים פוטנציאל ממשי לפגיעה בנפש.

פוטנציאל זה מחייב נקיטת ענישה קשה ומרתיעה.

בית המשפט מחויב ליתן מענה להעדר תחושת הביטחון בציבור ולנקוט ביד קשה עם עבריינים מסוג זה, תוך גזירת עונשים מרתיעים, שיהיה בהם כדי להרתיע את הנאשם עצמו וגם אחרים, מלחדור לביתם - מבצרם של אחרים ולהתעשר על חשבון זיעת אפם.

מתחם ענישה

להלן, תובא סקירה של מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

· רע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, גניבה, שימוש ברכב ללא רשות. על פי עובדות כתב האישום, קיבל המערער מידע על הימצאות כספת בבית המתלוננת, התקשר אליה, התחזה לפועל והורה לה לצאת



מהבית. לאחר שיצאה, טיפס על גג של בית סמוך, פרץ לביתה, ניתק את אמצעי האבטחה, ניתק את הכספת מהקיר וגנב אותה. לאחר מכן, מסר את הכספת לגורם אחר. בנוסף, נטל את הרכב של אמו ללא רשות ונטש אותו במקום אחר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון - נדחו.

עפ"ג 18358-02-21 **גניים ואח' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערערים הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של התפרצות לבית מגורים לביצוע עבירה, גניבה ונסיון גניבת רכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיעו המערערים ברכבו של המערער 2 לחורשה סמוך ליישוב מיתר, פרצו לבית כאשר בני הבית ישנים, וגנבו מחשב נייד, משקפי שמש ומפתחות רכב. המערערים אף ניסו לגנוב את הרכב, אך לא הצליחו להניעו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער 1 נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל ועל המערער 2 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, בשל נסיבותיו האישיות. כן, הוטלו על המערערים עונשי מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ערעורם לבית המשפט המחוזי - נדחה.

עפ"ג 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (לא פורסם) - המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה. המערער הגיע ברכבו ליישוב כסיפה, נכנס דרך חלון הבית לאחר שבדק שאין אנשים בבית, גנב שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪ ומכר אותה תמורת 1,000 ₪, זאת, לאחר שחרורו ממאסר וכאשר לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה כך שסך הכל ירצה הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, ופיצוי. ערעורו לבית המשפט המחוזי - נדחה.

ת"פ 7000-09-21 **מדינת ישראל נ' פשייב** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סכין, עבירה אחת של התפרצות למקום מגורים, וגניבה. הנאשם נכנס לביתו של המתלונן, דרך הדלת, אשר היתה סגורה אך לא נעולה, שעה שהמתלונן היה בביתו וישן. הנאשם גנב שני מכשירי טלפון נייד אשר היו מונחים על השידה. לאחר מכן, נכנס הנאשם למחסן הבית, וגנב משם כלי עבודה שונים. כאשר יצא מהבית, הבחין באופניים חשמליים בחצר של השכן, וגנב גם אותם. הרכוש הגנוב - הוחזר לבעליו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר. מותב זה גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה, כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, הפעלת התחייבות ופיצוי.

במקרה דנן, כאמור, הגיע הנאשם לעיר באר שבע מהעיר דהריה שבאזור יהודה ושומרון, ללא היתר כדין. אם לא היה די בכך, על האמור, התפרץ הנאשם לבתי מגורים בעת שחלק מנפגעי העבירה היו בביתם, ישנים.

הנאשם גנב מנפגעי העבירה השונים רכוש רב, כגון תכשיטים; מחשב נייד; טלפון נייד; אופניים חשמליים; מטענים; בושם; גיטרה; מסמכים וכסף מזומן, ואף ההגנה הודיעה, בהגינותה, במסגרת פרשת העונש, כי אין מחלוקת בנוגע לנזקים הממוניים שנגרמו למתלוננים, כפי שהובאו בהצהרותיהם.



בטרם ייקבע מתחם הענישה, יש לבחון, האם מתקיים הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבחון האם הן עולות לכדי מסכת עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)).

ההגנה טענה, כי יש לראות בכלל האירועים מקשה אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד, בעוד התביעה עתרה למתחמי ענישה שונים, לפי רמת החומרה בכל אחד מהאישומים, והעבירות המיוחסות לנאשם בכל אישום.

לפנים משורת הדין, בשל פרק הזמן בו נעברו העבירות, סמיכות האירועים זה לזה, והדמיון בין העבירות, מוצא בית המשפט להיעתר לעמדת ההגנה, ולקבוע מתחם ענישה אחד, בגין כלל אירועי כתב האישום.

לאור האמור, יועמד מתחם הענישה בגין כלל העבירות המפורטות בכתב האישום, בכלל האישומים, כך שינוע בין ארבע ומחצה ועד שבע שנים מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לחובת הנאשם הרשעות קודמות, כאשר בכל פעם יוצא מאזור יהודה ושומרון ללא היתר כדין ומגיע לערים אחרות, תוך שנתפס בעבירות שונות, לרבות עבירות של פגיעה בסדרי שלטון ואף גידול ויצור של סמים מסוכנים.

זו הפעם, הסלים הנאשם את התנהגותו העבריינית, כאשר התפרץ או הסיג גבול למספר לא מבוטל של בתי אזרחים, בחלק מהמקרים - כשבני הבית בבית - פעילות עבריינית הדורשת תעוזה של ממש.

כל זאת, עשה הנאשם, שעה שמרחף מעליו מאסר מותנה בר הפעלה, אשר לא היה בו כדי להרתיע אותו.

יתרה מכך, הנאשם עבר העבירות לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל, בין כתלי האסורים, שנגזר עליו בתאריך 07.07.21 (בגין עבירה מיום 06.06.21). כך שממש בסמוך ליום שחרורו - שב לעבור עבירות!

עינינו הרואות, נאשם זה אינו נרתע מכל עונש שהוא, ועל כן - זו הפעם - ראוי לגזור עליו עונש, שיהיה בו כדי להרחיקו מהחברה לתקופה משמעותית ובכך - להגן על אזרחים שומרי חוק מפני פגיעתו הרעה.

לאור עברו הפלילי; הרצדיביזם; התעוזה שגילה הנאשם ונחישותו לשוב ולעבור עבירות; וכן כל יתר הנימוקים שפורטו לעיל - ימוקם עונשו של הנאשם בחלק הבינוני - גבוה של מתחם הענישה.

בנוסף, מוצא בית המשפט להורות על הפעלת עונש המאסר המותנה מגזר הדין ת/3, כשלאור הודאתו הנאשם באשמה,



תינתן לו הקלה מסוימת, תינתן לו הקלה מסוימת, כך שחודש אחד מתקופת המאסר יופעל בחופף והיתרה - במצטבר.

כמובן, מוצא בית המשפט להטיל מאסרים מותנים מרתיעים, לבל יהיו הנאשם לחזור על התנהגותו העבריינית; קנס משמעותי; פיצוי לנפגעי העבירה, אשר יגלם, ולו במעט, את הנזקים הממוניים והלא ממוניים שנגרמו להם. בנוגע לפיצוי יש לזכור, כי בהיות הנאשם תושב האוטונומיה באזור יהודה ושומרון, עלול להיווצר קושי של ממש לנהל הליך אזרחי לקבלת פיצוי בגין הנזקים שגרמו, שלא לדבר על אכיפת פסק דין כלשהו נגד הנאשם, לאחר שחרורו ממאסר. עם זאת, תינתן לנאשם שהות עד לתום השנה הנוכחית לארגן, באמצעות מעגלי התמיכה שלו, סכומים אלה.

בית המשפט אינו מוצא לקבל עתירת התביעה להשית על הנאשם עונש של פסילת רשיון נהיגה, בפועל ועל תנאי, או להפעיל הפסילה המותנית מגזר הדין ת/3, וזאת בהעדר זיקה כלשהי בין העבירות שעבר הנאשם לבין שימוש ברכב מנועי.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; עיין בפסיקה מטעם ב"כ הצדדים; ומוצא לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 6 שנות מאסר בפועל;
- ב. הפעל מאסר מותנה בן חודשיים מגזר הדין ת/3, כך שחציו במצטבר והיתרה - בחופף;
- ג. סך הכל, ירצה הנאשם שש שנים וחודש אחד, בניכוי ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס;
- ד. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ה. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ו. 4 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952;
- ז. קנס בסך ₪ 10,000 או 90 ימי מאסר תמורתו;



- ח. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום המתוקן (נפגע העבירה באישום מס' 4), בסך 5,000 ₪;
- ט. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת. 8 בכתב האישום המתוקן (נפגעת העבירה באישום מס' 3), בסך של 15,000 ₪;
- י. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת. 10 בכתב האישום המתוקן (נפגעת העבירה באישום מס' 6), בסך 20,000 ₪;
- יא. פיצוי לנפגע העבירה, ע.ת. 11 בכתב האישום המתוקן (נפגע העבירה באישום מס' 7), בסך 2,500 ₪;
- יב. הקנס והפיצויים ישולמו עד ליום 31.12.23;
- יג. התביעה תעביר את פרטי המפוצים למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום;
- יד. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, מכל עבירה המפעילה את אחד המאסרים המותנים בתיק זה. לא יצהיר כאמור - ייאסר למשך 28 יום נוספים.
- הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, במעמד הצדדים.